

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Územní plán se blíží k finále • **17. listopad tentokrát v lockdownu** • Jak proti tomu, co se na nás furt teď valí? **Děti na distanc?** • O Břetislavu Štormovi • **Svatý Jůdo Tadeáš**i, orodůj za obec naši • Co zbylo z kultury a sportu?

Poptejte nás!

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

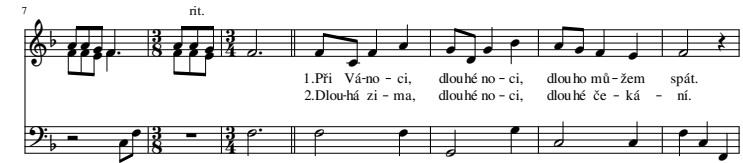
721 554 000 | 257 710 141

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

PŘI VÁNOCI, DLOUHÉ NOCI

ŽÁDOST JARA

zapsal K. J. ERBEN / z Berounska /

Milé čtenářky, milí čtenáři Kukátko. Na této stránce jste byli po léta zvyklí nacházet starodávné písničky, které se dají zpívat společně o Vánocích, zejména pak o tom slavném večeru, kdy jsme se někde potkali, byli spolu a zpívali spolu a bylo nám spolu dobře. Být spolu nyní téměř zakázáno, zpívat spolu zakázáno. Přesto ale nabízíme další starodávnou písničku, která je tak trochu zvláštní. Je jak o Vánocích, tedy o narození Spa-

sitele (to je to Slunce), tak o tom, co přijde potom. To je jaro. Vše se to setkává v onom Slunci, což je Spasitel, nový život i to jaro. Vždyť se stále zpívalo *Sol de Stella oritur - Již Slunce z Hvězdy vyšlo*. Tak si ji zazpívejte aspoň doma, samozřejmě s patřičnými odstupy a náhubky ... 😊. A poděkujte za ni i s námi Františkovi Běhounkovi, vedoucímu souboru Ludus musicus. *Dej, Slunce, abychom všichni zas dočekali spolu jarní čas a skřivánek opět s písní slétl mezi nás ...*

NEMUSÍTE NIKAM CESTOVAT, JIŽNÍ MORAVA PŘIJELA ZA VÁMI DO DOBŘICHOVIC!

NABÍZÍME PRODEJ BIO VÍN ZA VELKOOBCHODNÍ CENY PŘÍMO Z NAŠEHO SKLADU.

CENY VÍN JIŽ OD **99** Kč

WWW.VINOCIBULKA.CZ
TEL. +420 602 255 925
MICHAELA@VINOCIBULKA.CZ

objednávky po předchozí telefonické domluvě možno vyzvednout na adrese:
VINO CIBULKA - PORTZ INSEL S.R.O.
NA PLZEŇCE 165, 252 29 DOBŘICHOVICE

Do zimy! Nebo kam vlastně?

Tak jsme se Deo gratias (Bohu díky) dožili dalšího 17. listopadu v relativně svobodné a demokratické zemi. No – že by to byla nějaká hitparáda, to tedy moc ne, no ... Často se objevují otázky, jestli si vlastně sami vůbec demokraticky už vládnout umíme či chceme. Řečeno s klasikem: *děti se učí dobře, to nemohu říct ...*

Naštvaní, frustrovaní a zneprátení lidé, někteří křičí v ulicích, jiní v sítích, nedůvěra, strach, obavy a stres. Fámy, fejky, ega puštěná z provazu, na kterém se léta uvázána krčila. Frustrace z toho, že se nemůže udělat to, co se dlouho a velkou prací připravovalo. Smutek z toho, že se nemůžeme setkávat a spolu prožívat věci pěkné, rozprávět, plánovat. Zpět do hospod!, volají někteří. Jiní zase: děti do škol! Nebo naživo, už dost online a distancí!

A inženýři věcí veřejných praví: To vám povolíme, to vám zakážeme. Zítra, pozítří, nevíme kdy, indexy, čísla, statistiky. Možná vám dovolíme Mikuláše, třeba i kapříky nebo stromečky. A Ježíšek? No uvidíme, jak se budete chovat. Možná vám ho taky dovolíme. Chovejte se odpovědně a pomozte nám. Ale my jdeme do hospody, poněvadž makáme. Na čem? Kdo ví? Co je vám po tom? Laciné, že? Komunální a bulvární satira. Tak z jiného soudku a pozitivněji.

Prázdné a setmělé Národní divadlo, Martin Veselovský sám v tom obrovském prostoru Kapličky a skvělý přenos České televize a Českého rozhlasu mapující udílení cen Paměti národa. Letos ty ceny šly i na Slovensko. A udílely je děti, které provázely co moderátoři příběhy těch, kteří se nevzdali náckům, komunistům a vydrželi peklo, které je za to čekalo. Když člověk ty příběhy slyší či

čte, běhá mu mráz po zádech a slzy tečou. Připomeňme si jména letošních laureátů s poklonou, poděkováním, vděčností a pokorou: Květoslava Bartoňová, Leonid “Levko” Dohovič, Hana Truncová, Alžběta Vargová, Jarmila Weinbergerová. K tomu odkaz <https://www.cenypametinaroda.cz/>

A teď k zimnímu Kukátku. Bylo by asi nošením sov do Athén, kdybychom fňukali, že co jako dělat, když je společnost zamčená tím virem, co přišel z Číny. Samozřejmě Kukátko nepřináší ten obsah, co jindy. Dost dobře za dané situace nemůže. Některé rubriky jsme dokázali podržet, ale ty zpravodajské holt, když se nic venku a veřejně neděje, musí počkat na lepší časy. Jasně, mohli jsme psát o tom, jaké je to, když nic není, nebo je jen po sítích, jak bolí, když nic nemůžeme. Ale to vlastně dnes dělá skoro každý. Tak jsme to chtěli trochu omezit. I když jsme se tomu také nevyhnuli.

Přestože na Vánoce, o svátku setkávání, budeme zřejmě sedět doma a trnout, kolik nás vlastně bude smět sedět u jednoho stromečku či stolu, nabízíme aspoň jednu dávnou písničku. Snad nám ji dovolí zpívat aspoň doma ... Znovu se vracíme k územnímu plánu, jenž se po dlouhé a klikaté cestě pomalu blíží ke svému cíli. Práce to byla nejednoduchá a díky všem, kteří ten balvan k tomu cíli valí. Připomněli jsme si výročí Bílé hory. Co nám dala? Ta nám dala!, chtělo by se vtipně napsat dávné klišé. Kdyby ono to bylo tak jednoduché ... Vracíme se k výročí krátkou vzpomínkou. Stejně tak připomeneme i výročí vztahující se k Učiteli národů, Janu Amosi Komenskému, jehož tyto události donutily emigrovat. V rubrice O zdraví Vás čekají dva

zajímavé texty o tom, jak se nenechat zavalit negativními emocemi, jichž je v této podivné době tolik, a které útočí ze všech stran. Jak zvládat špatné zprávy a nenechat se jimi udachmat.

V naší anketě o tom, zda v Dobřichovicích jen bydlíme, nebo i žijeme a proč, představíme další manželský pár. Vrátime se krátce i k emotivnímu svátku pro naše Sokolstvo, ke Dni sokolských světél.

Tam, kde obvykle píšeme o tipech na výlet, nabízíme nyní úvahu o životě dětí “na distanc”. A o tom, jak je problematické si myslet, že se nic neděje, protože za rok něco takového už nebude. Vedoucí Všenorské knihovny A. Sahánková Vám představí architekta a renesančního člověka Břetislava Štorma.

Co dát do rubriky o kultuře? Toť fakt otázka! Vždyť je “zavřeno” a psát teď o akcích, které se uskutečnily na konci léta? Těžká volba. Rozhodli jsme se nakonec počkat na lepší časy a přidat krátké zamyšlení A. Kudrnové, dramaturgyně kulturního dění. Na Facebooku Kukátka budeme odkazovat na zajímavé online koncerty, pořady, akce. Aspoň tak ...

Pokud jde o sport, je to podobné, i když s koncem léta se ještě leccos stihlo, takže přinášíme zprávy z volejbalu, orientačního běhu a fotbalu. Také nostalgicky vzpomene na tradiční Běchovice. A přejeme příjemné chvíle při listování zimním Kukátkem.

Ale to není vše. Také přejeme klidné a pokojné dny nastávajícího Adventu a radostné a pozeňhané svátky letošních Vánoc. Na shledanou v lepších časech ... Zůstaňte negativní ... :-)

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat.

Zimní a vánoční zastavení	3
Slovo redakce	4
Aktuality	7
Z našeho života	12
Školy	13
O zdraví	13
Anketa	16
Spolky	17
Tip na výlet	18
Z historie	20
Osobnosti	27
Kultura	33
Sport	34

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), MgA. Alžběta Šenkyříková, Mgr. Jana Váňová

Grafické zpracování: agentura R&B (retb.cz)

Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 2020. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 2. 2021. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribučně zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: © Lukáš Váňa

Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je na redakční e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, **abyste svůj text nijak speciálně neformátováli**, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-

-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se **s**. U psaní substantiva *president* či *prezident* si dovolujeme k veřejné debatě navrhnout, zda neodlišit touto grafikou, o kterého výtečníka se v daném případě jedná. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje. Na úvodní stránku se opět vrací snímek z Dobřichovic.

Vážení čtenáři!

Jak už jsme psali minule, pro podzimní číslo jsme se rozhodovali, zda na titulní stránku umístíme obnovený mariánský sloup na Staroměstském náměstí, nebo kometu NEOWISE. Pro podzim jsme zvolili pražský snímek Jana Štulce, protože se hodil k rozhovoru s Petrem Váňou uvnitř čísla. Kometa však nezapadla. Noční snímek od Lukáše Váni, na němž zachytil kometu NEOWISE 14. 7. 2020 nad zámek, jsme si nechali na zimní číslo. Lukáš Váňa lov komety zajímavě popsal na svém webu <https://www.vanovi.eu/pozorovani-komety-neowise/>.

Experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokračuje. Těšíme se na další Vaše fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy

na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografií vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích čísel, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i další čtenáře našeho čtvrtletníku.

Neváhejte a své snímky posílejte na adresu studia, které zpracovává grafickou podobu Kukátka: info@retb.cz a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro posílání mailem nijak nekomprimujte.

Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

Redakce

Nový územní plán Dobřichovic spěje do finále

Jedním z hlavních úkolů pro současnou koalici, vzniklou v Dobřichovicích po komunálních volbách v listopadu 2018, je dokončení a schválení nového územního plánu města. Ten současný platí ve stávající podobě od roku 2006, kdy jej zpracoval Ing. arch. Jan Sedlák, přičemž již tehdy se jednalo o změnu územního plánu Ing. arch. Petra Vodrážky z roku 1996. Pokud bychom počítali se „životností“ tohoto dokumentu 10 let, jak zmínil letos v září během veřejného projednání autor současného návrhu Ing. arch. Pavel Hnilička, máme představu, do jakého jsme se dostali skluzu.

Práce na novém územním plánu započaly již v roce 2011 přípravou zadání, výzvou občanům, aby formou ankety vyjádřili své názory na to, co v územním plánu chybí, jak by měl být rozvoj města řízen a regulován, a rovněž, aby sdělili své konkrétní návrhy na využití konkrétních pozemků. Za pořizovatele nového ÚP byl zvolen Úřad územního plánování MěÚ Černošice. Zastupitelstvo města Dobřichovice schválilo zadání ÚP na svém zasedání v září 2012 (v roce 2013 pak schválilo drobnou změnu zadání). Smlouva s Ing. arch. Hniličkou byla podepsána 26. 4. 2013 a ještě téhož roku vznikl koncept návrhu ÚP. Podzim roku 2014 však byl termínem komunálních voleb. Noví zastupitelé ze sdružení FOD právě tématem ÚP dokázali oslovit veřejnost a získat čtyři křesla v zastupitelstvu. Poté požádali o čas nutný k prostudování rozpracované verze ÚP, který jim byl poskytnut. Na jaře 2015 odprezentoval Ing. arch. Hnilička v sále Dr. Fürsta pracovní verzi ÚP zastupitelům i veřejnosti. Následně obdržel sadu připomínek od občanů i od zastupitelů, kteří se nad návrhem ÚP několikrát pracovně sešli. Rozpoutala se diskuse, zda všechny podněty autor zpracoval dle představ zastupitelů. Nutno zmínit, že zpracovatel jako autor

do návrhu ÚP vkládá své představy a ideje a není povinen zapracovávat každou změnu přesně dle pokynů, pokud si myslí, že popírá jeho koncepci. Vždy jde o dialog mezi zpracovatelem a objednatelem (městem) nad konkrétními úpravami, přičemž do procesu je zapojen i pořizovatel, který celý proces usměrňuje a moderuje.

Styčnou osobou za město je pověřený zastupitel – v případě Dobřichovic Ing. arch. Filip Kándl. On jediný ze všech zastupitelů má v daném čase veškeré aktuální informace o stavu rozpracovanosti ÚP. Jeho úkolem je komunikovat s pořizovatelem (v té době MěÚ Černošice) i zpracovatelem. Také tento postup byl (nejen opozicí) často kritizován a pověřený zastupitel se ocital pod tlakem. Je třeba si uvědomit, že všichni, kdo v Dobřichovicích žijeme, máme zde nemovitosti, někdo zde i podniká, často známe i majitele pozemků, kteří by také rádi věděli, jaká pravidla pro výstavbu a další činnosti nový ÚP stanoví. Pověřený zastupitel hájí princip rovného přístupu, kdy ani zastupitelé nemohou mít informace dříve než řadová občane. Všichni mají mít možnost seznámit se s návrhem ÚP ve stejném termínu a poté mají možnost podat v zákonné lhůtě své připomínky a námítky k ÚP. Sám jsem postupem času došel k přesvědčení, že postup Ing. arch. Kándla je správný.

V prosinci 2015 oznámil pověřený zastupitel, že Ing. arch. Hnilička předá aktuální verzi ÚP pořizovateli ke společnému jednání. Společné jednání je neveřejné – k návrhu ÚP se vyjadřují dotčené orgány, krajský úřad a sousední obce. Návrh ÚP je následně zveřejněn vyhláškou a běží lhůta 30 dnů, kdy může kdokoli uplatnit písemně své připomínky. Ve stejné době došlo k další události, která vývoj okolo pořizování nového ÚP ovlivňuje. Státní pozemkový úřad vydal Rytířskému

řádu Křížovníků s červenou hvězdou některé pozemky v katastru Dobřichovic. Jedním z nich byl i pozemek 1872/1, což je pole mezi ulicí Polní, Viničnou alejí a Karlíkem. Jelikož je část tohoto pozemku v platném ÚP vedena jako zastavitelná, řád projevil zájem pozemky rozparcelovat a zastavět rodinnými domy. V lokalitě by tak mohla vzniknout nová ulice souběžná s ulicí Polní se zástavbou po obou stranách. Tento záměr jde zcela proti koncepci zastupitelstva města nerozšiřovat extravilán i proti principům návrhu nového ÚP od Ing. arch. Hniličky.

Město převzalo návrh ÚP od Ing. arch. Hniličky v dubnu 2016, 2. 5. 2016 byl ÚP zveřejněn před společným jednáním. Společné jednání proběhlo 14. 6. 2016. V zákonné lhůtě se sešlo značné množství připomínek (téměř 400). I když mnoho z nich řešilo stejný problém a ač podány jednotlivě, nejsou stejný rukopis, pořizovatel musí každou připomínku zaevidovat a jednotlivě se jí zabývat. Časová náročnost tohoto procesu je enormní. Následkem byl kolaps pořizovatele MěÚ Černošice.

Aby práce na ÚP mohly pokračovat, rozhodlo město v dubnu 2017 zadat práce na dalších fázích firmě PRISVICH, s. r. o. Ta samozřejmě musela nastudovat návrh ÚP a seznámit se s celým dosavadním průběhem projednávání, což opět znamenalo časový posun. Největší porci času však představovalo zpracování připomínek do takové formy, aby mohl být vydán srozumitelný soubor pokynů pro úpravu zpracovateli Ing. arch. Hniličkovi. Seznam připomínek a jejich vyhodnocení je dokument o 526 stranách, z něj sumarizované pokyny zpracovatelé mají 42 stran. Zpracovatel na jejich základě provedl úpravy a tato verze návrhu ÚP byla zveřejněna na webových stránkách města 20. 7. 2020. Zároveň byl stanoven termín veřejného projednání na 10. 9. 2020, přičemž lhůta pro podání připomínek i námitek běžela dle zákona do 17. 9. 2020. Zveřejněný návrh ÚP byl každému k dispozici na webu města, tištěná verze po dohodě

na MěÚ. Každý tedy mohl aktuální dokumentaci prostudovat i zjistit, jak bylo v procesu naloženo s jeho konkrétní připomínkou nebo námitkou. Před termínem veřejného projednání měli občané možnost využít konzultací pořádaných Fórem občanů Dobřichovic. V týdnu po veřejném projednání, ještě před termínem, kdy bylo možno uplatnit připomínky nebo námítky, pak město pořádalo konzultace v Infocentru, kde byli přítomni jak zástupci koalice, tak opozice. K dispozici zde byly i formuláře pro uplatnění jak připomínek, tak námitek. Sám jsem se účastnil jednoho takového odpoledne a musím konstatovat, že rozhodně nešlo o nijak vyhrčené diskuse. Naopak jsem nabyl přesvědčení, že na základních principech nového ÚP se dokážeme shodnout napříč zastupitelstvem. Samozřejmě nám tu zůstane i několik oblastí, kdy budeme muset najít nejméně bolestné řešení s ohledem na budoucí vývoj Dobřichovic. Zajímavá byla i setkání s občany, kdy lidé ze stejné lokality přišli s naprosto protichůdnými připomínkami.

Hojná účast veřejnosti se 10. 9. 2020 při veřejném projednání dala očekávat a sál Dr. Fürsta byl zcela zaplněn. Ing. arch. Hnilička znovu představil základní principy nového ÚP a seznámil zastupitele i veřejnost se změnami, které do návrhu zapracoval na základě pokynů od pořizovatele. V dalším průběhu zazněly od občanů připomínky a podněty, které rezonovaly veřejným prostorem po celou dobu tvorby návrhu ÚP. Němko by chtěl z nestavebních pozemků udělat stavební, jiný si nepřeje obchodní ulici v lokalitě, kde bydlí. Zaznělo pár požadavků na zvýšení procenta zastavenosti pozemku, nebo na možnost přestavět stávající chatu na RD, i když velikost pozemku nespĺňuje regulativ dané lokality. Závažnější diskusi nejspíše vyvolá návrh rozšíření plochy centra do ulice Lomené. Zmíněny byly i požadavky na vytvoření rezerv pro budoucí obchvat Dobřichovic. Nejdůležitějším podkladem pro zpracovatele byl však požadavek na úpravu definice

některých pojmů v návrhu ÚP tak, aby byly více srozumitelné a umožnily do budoucna pokud možno jednoznačný výklad.

Ve stanovené lhůtě došlo cca 111 námitek a cca 26 připomínek. Pořizovatel teď má za úkol jednotlivá podání vyhodnotit a uvést, jaký vliv na další průběh schvalování nového ÚP bude mít jejich přijetí. Pokud by přijetí konkrétní námítky nebo připomínky považoval za závažné, znamenalo by to nutnost uskutečnit další veřejné projednání s lhůtami, které tomu přísluší. Ať již vyplyne z doporučení pořizovatele cokoli, zdá se, že po všech výše popsanych peripetích jsme letos snad konečně dospěli do závěrečné fáze schvalování a nového ÚP by se Dobřichovice měly dočkat v příštím roce.

Některá témata diskutovaná v průběhu let prací na novém ÚP se mezitím již začala řešit dle jeho principů, resp. principů regulačních plánů. Nejvíce to bude vidět v ulici Palackého, kde došlo ke změně vlastníka developerského projektu a na parcelách již probíhá demolice rozpadajících se budov. Dle zásad regulačního plánu i nového

ÚP pak bytový projekt „Statek Dobřichovice“ ustupuje od uliční čáry, čímž umožní vznik plnohodnotného chodníku. Finální podobu tohoto veřejného prostranství již investor řeší s představiteli města. V délce skoro 40 m bude zanedlouho vidět příklad možné budoucí podoby této frekventované ulice. Na opačné straně podobně ustupuje od uliční čáry přestavovaná budova firmy MARŠÁL, s. r. o.

Potvrdilo se, že ÚP představuje jakousi dohodu o využití území. Cílem ÚP je nalézt pokud možno optimální řešení rozvoje daného území, s ohledem na současnou zástavbu i na volnou krajinu. Zároveň by měl ÚP zohledňovat potřeby občanů, zájmy ochrany životního prostředí, hospodářství i veřejné zájmy. Vždy tedy půjde o kompromis mezi všemi zúčastněnými (zastupitelstvo, státní správa, místní spolky, firmy, občané, pořizovatel a zpracovatel), který řeší celé správní území jako celek.

Jakub Knajfl, radní za Společně pro Dobřichovice, sdružení nezávislých kandidátů, TOP 09 a STAN

Důstojné připomenutí 17. listopadu

Po loňské mohutné připomínce události 17. listopadu 1989 v souvislosti s jejich 30. výročí nám letos kovidová pandemie a s ní související restriktivní opatření připravily úplně jiné podmínky. Paradoxně i díky nim v podstatě nekulaté výročí nabylo na svém významu a tvůrcům programu nalilo nový elán do žil v době významných omezení sociálních kontaktů. Konečný scénář a jeho realizace se připravoval po dobu více než čtyř týdnů. Za tu dobu se objevila přešerel všemožných nápadů, použitelných, většinou však nerealizovatelných. Vše se pečlivě zvažovalo, nechávalo uležet a znovu aktivovalo. Nakonec se snad podařilo vytvořit solidní patnáctiminutovou kompilaci fotografií a záběrů z Dobřichovic jako takových i z dobřichovických kulturních

a společenských akcí. Zpěváci hymny si díky technice a šikovnému spolupracovníkovi poradili se zákazem shromažďování nejlépe, jak to jen šlo, byť pro mě zcela nepochopitelně. A nakonec, vlastně úplně na začátku, se Pepa Ježek decentně zhostil úkolu zapracovat do slavnostního hávu i formu protestu proti tomu stávajícímu marasmu. Jak se čas nachyloval, děsili se tvůrci slabých míst. Probíhala nevídaná komunikace s Dobnetem, zda se systém nezhroutí, když se současně připojí očekávané množství zájemců, vše se pečlivě a komplikovaně diskutovalo s Ochranným svazem autorským, učili jsme se zhasínat a rozsvěcet veřejné osvětlení v Dobřichovicích a vybírali nejlepší formy signálu ke zhasnutí a opětovnému rozsvícení. Nakonec

se problém objevil tam, kde by jej nikdo nehledal. Věžní hodiny, stroj, o kterém každý ví, a který je po půlhodinách slyšet široko daleko, způsobily asi největší starosti. Ony to možná nebyly přímo ty hodiny. Spíše množství holubů poletujících kolem. Ti si totiž sedají na jejich velkou ručičku v časech její vodorovné polohy a svou vahou střídavě hodiny urychlují (v časech kolem čtvrt) a naopak kolem tři čtvrtě zpomalují. Výsledkem bývají desetivteřinová až minutová zpoždění, příp. urychlení. To se pak ale těžko k jejich bimbání vztahují nějaké pevné a přesné pokyny. Přesto se na poslední chvíli podařilo najít jakés-takés řešení a průsvih se nedostavil. Důležité je, že diváci ani posluchači nic nepoznali. Za velmi příjemný a milý považujeme zájem nejenom dobřichovických. Děkujeme všem za podporu, děkujeme všem za zájem, děkujeme všem, kteří vystrčili své reproduktory z oken a pomohli ozvučit celé městečko. A samozřejmě, úplně nejvíce děkujeme za ocenění, pochvalná slova a hodnocení a kolem čtvrt na sedm večer i za spontánní potlesk znějící Dobřichovicemi. Odměnou všem je několikadenní pohled na zámeckou věž s výjimečným symbolem, tak mocně připomínajícím presidenta, kterého nám záviděl celý svět.

Jiří Geissler

*Zámek v barvách trikolóry a srdce na věži
Foto: Jana Dudešková (foto nahoře)
a Hynek Moravec (foto dole)*

DOB Centrum

Restaurace a hotel Panská zahrada

– stejně a přece trochu jinak

Panská Zahrada si za tři roky existence získala dobrou pověst a stálou klientelu. Pro jejího provozovatele, společnost Diner Management s. r. o., se však státem vynucené dvojí koronavirové omezení provozu stalo neřešitelným problémem. Budovu i drtivou většinu vybavení vlastní společnost DOB-Invest Servis s. r. o., stejně tak značku Panská Zahrada a logo. Až budete číst tyto řádky, předpokládám, že k 30. 11. 2020 bude s jednatelem Markem Nevrklem ukončena nájemní smlouva a prostor předán novému provozovateli, kterým bude společnost Manor Garden s. r. o. Martina Havlíka. Vlastník objektu a nový nájemce budou úzce spolupracovat a většina klíčových lidí, s nimiž

jste se setkávali, bude pokračovat v nové společnosti. Za celou restauraci včetně kuchyně bude odpovídat Libor Fiala, jako šéfkuchař se vrací František Hozman.

Máte-li Panskou Zahradu rádi, pomozte nám ji udržet.

Připomínáme, že po dobu restrikcí v rámci nouzového stavu prodává Panská Zahrada přes „okénko“, rozváží jídlo a pití domů a hotel je otevřen pro individuální business klientelu. Ubytovaným hostům lze podat jídlo i v restauraci. Těch, kteří do Dobřichovic přijedou na služební cestu, ale bohužel moc není. Tak doufejme, že brzy bude opět možné posedět v restauraci s kýmkoliv.

Daniel Havlík

Wellness Dobřichovice

– státem opět uzavřen, na jak dlouho?

Rok 2020 je rokem přestupným a přestupný rok je od pradávna spojován s různými pověrami a špatnými předpověďmi. Letošní rok, který se nám pomalu chýlí ke konci, těmto predikcím opravdu dostal. Pro spousty lidí na Zemi se stal mimořádný díky viru, který je stále zahalen velikým tajemstvím.

Jestli to je vše dílem přírody nebo lidského činitele, nejspíš nikdy nezjistíme, ale životy miliard lidí tento stav nějakým způsobem zasáhl a dále zasáhne. Z mého hlediska je všechno zlé pro něco dobré a u všeho konání cítím, že cokoli dělám/e, má svoji příčinu a dopady. Ani z ekonomického hlediska nelze očekávat neustálý růst, na

který si v posledních letech zajaté firmy zvykly. Bazén ani v době blahobytu a růstu není schopen generovat velké zisky. I přes to nás velice těšilo, když se nám třetí rok provozu podařilo naplnit bazén a wellness dětmi, dospělými i seniory, kteří se s radostí vraceli, protože jim kursy nebo pobývání u nás přinášelo radost, uvolnění, pohodu. Následky všech opatření boje proti šíření viru dopadly těžce i na náš bazén a wellness a bude dlouho trvat, než se z nich oklepeme. Přesto, že v době psaní tohoto článku se zdá, že vrchol druhé vlny epidemie už je za námi a možná přijde nějaké rozvolňování, zatím stále není jasné, kdy se otevřou volnočasové aktivity, které jsou až na pomyslném konci

jednotlivých kroků. Z jedné strany je to pochopitelné, ale zrovna v bazénech a wellness se dodržují velice přísná hygienická pravidla nejen v době koronavirové.

Jakmile se situace zlepší a bude možné provozovat kurzy i plavání a wellness pro veřejnost, budeme o tom informovat na našich webových stránkách www.wellnessdobrichovice.cz na Googlu i facebookovém profilu.

Přejeme Váš všem fyzické ale i duševní zdraví, prosíme, zachovejte nám přízeň a těšíme se na radostné shledání s Vámi v bazénu a wellness.

V případě dotazů jsme na tel. 226 230 920 nebo e-mailu: fit@wellnessdobrichovice.cz

Petra Šárová,
provozní manažerka wellness

K výročí neblahé události

Zapomeňme aspoň na chvíli na starosti všedního dne umocněné blížícími se Vánoce a stručně si zopakujme, co si ještě pamatujeme o události, která na několik staletí podstatně ovlivnila české dějiny. Neblahých událostí máme sice v českých dějinách povícero, ale v následujících řádcích si připomeneme jenom jednu - bitvu na Bílé hoře, k níž došlo před čtyřmi sty léty.

Od nástupu Habsburků na český trůn v roce 1526 byla práva českých stavů postupně likvidována, takže není divu, že stavové se vzbouřili. V květnu 1618 došlo k defenestraci - z oken Pražského hradu byli „vystoupeni“ katolíci místodržící Slavata z Chlumu a Bořita z Martinic i se svým sekretářem Fabriciem. Všichni tři pád sice přežili, nicméně však tato akce, spolu s následným odmítnutím Ferdinanda II. za českého krále a volbou krále Fridricha Falckého, znamenala začátek povstání.

A tak 8. listopadu roku 1620 stály na Bílé Hoře proti sobě dvě armády - stavovská a císařská, která byla posílena vojáky katolické Ligy. Průběh bitvy, která trvala jen necelé dvě hodiny a skončila drtivou porážkou stavovského vojska, je podrobně vylíčen v historickém románu Mistr Kampanus od Zikmunda Wintera. V této souvislosti si matně vzpomínám, jak nám ve škole vyprávěli o hrdinných Moravanech, kteří odmítli se vzdát

a do jednoho padli u zdi letohrádku Hvězda; teprve později jsem se dozvěděl, že nešlo o Moravany, ale o žoldněřské vojáky najaté moravskými stavy. Uvedme pro zajímavost, že v řadách katolických oddílů bojoval na Bílé hoře budoucí významný matematik a filozof René Descartes; je zmíněn i ve výše uvedeném románu, v němž společně s mistrem Kampanem se pokouší zabránit násilnostem, které po obsazení Prahy vypukly. Zimní král Fridrich Falcký hned po bitvě uprchl z Prahy, aniž se řídil slovy svého předchůdce Jana Lucemburského, která pronesl v bitvě u Kreščaku: „*Toho bohá nebude, aby český král z boje utikal!*“ Stavovské povstání bělohorskou porážkou skončilo, ale její následky přetrvávaly v Čechách po tři staletí.

Vítězstvím na Bílé Hoře upevnil císař Ferdinand II. svou moc a značně oslabil stavovské pravomoci. Česká královská koruna se stala dědičným vlastnictvím Habsburků

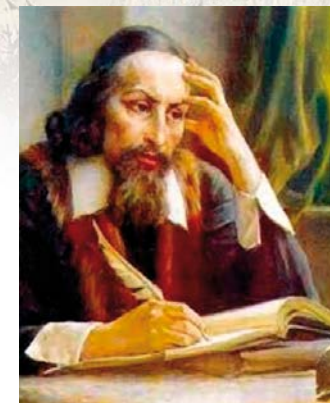
a ze země odešlo téměř pětadvacet procent obyvatel, kteří odmítli přestoupit na katolickou víru; mezi nimi byl i Jan Amos Komenský. Nastává doba rekatolizace, pro kterou (zejména vlivem Jiráskova románu) se ujal název „doba temna“; současný názor na tuto dobu však bere v úvahu i rozvoj barokní kultury, na němž se nemalou měrou podíleli jezuité.

Krutou tečkou za povstáním českých stavů, kterou pomsta Habsburků vyvrcholila, byla hromadná poprava sedmadvaceti českých pánů; došlo k ní 21. června 1621 na Staroměstském náměstí poblíž místa, kde se dnes nachází pamětní deska se jmény

popravených. Připomeňme si alespoň Jana Jesenského (Jessenia), rektora pražské university, kterému byl před stětím vyřiznut jazyk a jehož hlava spolu s hlavami dalších jedenácti odsouzců byla po dobu deseti let vystavena v železném koši na Staroměstské mostecké věži.

Staroměstská exekuce byla výstražným aktem, který měl ukázat, jak Habsburkové se svými nepřáteli dovedou „zatočit“. Nicméně však i na ně časem došlo. Doufejme, že tak dojde na každého, kdo by chtěl vládnout ničím neomezován; i dnes je takových pořád dost.

HgS

Krátká vzpomínka na Učitele národů

U příležitosti nedávného výročí úmrtí Jana Amose Komenského (350 let) jsou v následujících veršících připomenuty jeho pedagogické zásady, které jsou doplněny o jednu modernější:

*Škola buď dílnou lidskosti
a dětská léta at' neplynou nadarmo.
At' každý učitel pracuje s radostí
a pokud možno i zadarmo!*

HgS

CO DUŠE BEZ TĚLA ANEB O ZDRAVÍ

Nenechte vyhrát negativní myšlenky!

Blíží se konec roku. Doba, kdy se obvykle chystáme na vánoční svátky, vymyslíme, čím potěšit své blízké, pečeme cukroví, zdobíme a zútuňujeme svoje domovy a často také bilancujeme, co přinesl uplynulý čas a co nás čeká v čase budoucím. V letošním roce je ale hodně věcí jinak. Už měsíce s námi všemi „žije“ jedno velké a všudy-

přítomné téma „Covid“ a bez nadsázky se dá říci, že je jen málo oblastí, do kterých se mu nepodařilo proniknout. Kdybych Vás teď vyzvala, abyste vyjmenovali deset věcí, které se za panující pandemie dělat nedají, asi byste s tím neměli problém. Deset věcí, které můžeme, které jsou „dobré“, pozitivní, bychom ale asi všichni hledali déle... Nemám pravdu?

Mozek a špatné zprávy

Do jisté míry je to úplně přirozené – lidský mozek je totiž „naprogramován“ tak, aby vyhledával potenciální rizika, hrozby a nebezpečí. V minulosti nám to pomáhalo přežít – mozek se zaměřil na to, co nás ohrožuje, a vydal signál k útoku nebo k ústupu. Tenhle prastarý mechanismus stojí z velké části za naší tendencí všimnout si víc toho, co nefunguje, co je špatně a co se nedaří, než toho, co je dobré, funkční a pozitivní. A čím častěji si toho všimáme, tím víc „posilujeme“ v mozku dráhy, které jsou za tenhle negativní způsob vnímání zodpovědné. Jako bychom stále jezdili tou samou polní cestou a vyjžděli tak stále hlubší a hlubší koleje. Najít si cestu jinudy je pak složité – a pokud se o to pokusíme, stojí to hodně sil.

Krmení pro tuhle negativistickou potvoru je teď kolem nás víc než dost. Špatné zprávy se na nás v posledních měsících valí odevšad a ani se nemusíme snažit je vyhledávat. A tak – pokud tomu přívalem neumíme nebo nechceme čelit – se také prohlubují ty zmiňované koleje... Dobrá zpráva je, že to funguje i opačně. Že pokud se nám podaří z nich vyjet, nejdřív třeba jen na chvíli, pak zas a znovu a znovu, stará cesta postupně zaroste trním a tou novou pak budeme jezdit s lehkostí a bez velké námahy.

Nebo ještě jinak: dráhy v mozku, které byly zodpovědné za „všímání si negativ“, postupně zeslábnou, anebo úplně vyhasnou. A místo nich se vytvoří a posílí dráhy jiné, třeba ty, jimiž běhají pozitivní informace. Je to podobné, jako když se rozhodneme posílit určité svaly, abychom uzvedli větší zátěž, aby nás nebolela záda, abychom dobře vypadali... Když ty svaly posilujeme dostatečně dlouho, efekt se dostaví.

Udělejme rozhodnutí

Důležité je, abychom se pro to, že se budeme koncentrovat spíše na pozitivní infor-

mace, VĚDOMĚ ROZHODLI. Mozek sám od sebe (právě proto, že je naprogramován vyhledávat hlavně potenciální nebezpečí a rizika) pozitivní informace upřednostňovat nezačne. Musíme ho to postupně naučit. A určitě bychom se na sebe neměli zlobit, když se nám to zpočátku nebude dařit tak, jak bychom si přáli. Důležité je rozhodnout se, že CHCEME ZAČÍT. A pak postupně posilovat svoji schopnost zaměřit se na to dobré. Můžeme si třeba před spaním z každého dne vybrat tři pozitivní momenty a ty si připomenout – dobrý oběd, telefon s kamarádkou, přerovnaný obsah skříně nebo splněný úkol. Můžeme zkusit vypnout zprávy a místo nich si pustit oblíbenou muziku nebo se jít projít do lesa. Na lidech, kteří nás štve, si dáme za úkol najít alespoň tři dobré věci. Myšlenku na to, co se nám nepovedlo a co jsme nezvládli, zkusíme vyvážit tím, co se nám podařilo, v čem jsme dobří. V záplavě zákazů a omezení můžeme hledat to, co jde, na co se můžeme těšit. A nesmíme zapomenout na to, že naše mysl se zpočátku může snažit tohle naše úsilí mařit a zpochybňovat. Bude nám našeptávat, že na tom, co se kolem děje, se nic pozitivního najít nedá a že jen blázen by se mohl v dnešní době radovat. Pokud se ale nedáme odradit a vytrváme dostatečně dlouho, vybudujeme nový návyk, který nám rozhodně bude k užítku i v dobách méně složitých.

Máte-li i po přečtení předchozích řádků pocit, že boj s negativními myšlenkami je nad vaše síly, že se vaše špatná nálada spíš prohlubuje a úzkost sílí, že pociťujete tělesnou i duševní nepohodu déle nebo silněji, než je to u vás obvyklé nebo že ačkoli už není takový důvod k panice, je pro vás těžké se uklidnit, zkuste na to nebyť sami! Sdílejte svoje obavy nebo trápení s někým blízkým, pište si je do deníku, vykřičte je v lese... Nebo požádejte o pomoc někoho z odborníků. V CKP Dobřichovice vám nabízí psychickou podporu tým zkušených

psychologů a terapeutů, kteří vám mohou pomoci s celou řadou obtíží a náročných životních situací.

Mgr. Lenka Papáčová, psycholožka Centra komplexní péče Dobřichovice

Psychologie v CKP Dobřichovice

CKP Dobřichovice nabízí individuální, párovou i rodinnou terapii. Tým zkušených psychologů a terapeutů je k dispozici každému, kdo potřebuje podporu v náročné životní situaci, řeší psychické či psychosomatické obtíže. Psychoterapie může pomoci lidem, kteří zažívají vysokou míru stresu nebo prochází problémy ve vztazích a je i užitečným nástrojem na cestě sebeznavoje a sebepoznání. Psychologické služby jsou v CKP Dobřichovice hrazeny většinou českých zdravotních pojišťoven. Více informací najdete na www.ckp-dobrichovice.cz.

Vzpomínejte společně na chvíle příjemné, dobrodružné i docela obyčejné. Zlepšuje to náladu.

Může cestování do minulosti vůbec zlepšovat náladu? Jde společně vzpomínat a prohlížet si fotky v době, kdy není snadné či bezpečné se potkat osobně? A proč je i vzpomínání tréninkem pro mozek? Pojďme se na to společně podívat...

Trendem posledních let je heslo „Žijte tady a teď“, tak proč se obracet do minulosti? Být tady a teď je rozhodně důležité a má to svůj smysl, ale věnovat se tomu budeme v některém dalším článku. Teď se pojďme podívat na to, co všechno nám, našemu mozku i okolí může přinést takové příjemné cestování v čase.

Právě teď, v době covidové, je ještě víc než jindy důležité udržovat se v dobré kondici. Fyzické, ale stejně tak (anebo možná ještě více) psychické. **Dobrá duševní pohoda totiž podporuje naši imunitu**, a tedy si na nás nějaký ten vir nepříjde tak snadno, jako v opačném případě.

Co Vás dostane do pohody?

Schválně. Zkuste se sami za sebe zamyslet, co právě Vám dělá dobře na duši. Každý z nás určitě najde různé odpovědi. Něco ale budeme mít všichni společné. Všichni totiž potřebujeme (kromě zajištěných základních potřeb jako je mít co jíst a kde bydlet) zažít **příjemné emoce a blízké vztahy**.

Jenže to nemusí být v dnešní době tak úplně jednoduché... Udržujte blízké vztahy, když se s těmi, které máte rádi, ale nežijí s vámi v jedné domácnosti, několik měsíců nemůžete vidět, protože by to mohlo být nebezpečné... A když už ano, raději se vyhnete obvyklému obejmutí na přivítanou či na rozloučenou. Protože je to bezpečnější.

Každý z nás tak sedí ve své domácí bublině, a protože to tak mají i všichni okolo nás, zase tak moc se toho neděje. Pomaloučku polehoučku tak hrozí, že se nenápadně připlíží **vy-mírání témat k hovoru**. Ono, povídat si pořád dokola o tom, co měl kdo v rodině k obědu také nejde donekonečna... Aniž bychom si všimli, může se stát, že se z našich kontaktů začnou vytrácet příjemné emoce a vztahy se budou stávat postupně méně a méně blízkými.

Správná chvíle pro vzpomínky

A právě tady se otevírá prostor pro vzpomínání. **Vytáhněte stará alba a krabice s fotkami**, prohlížejte si, jak vypadala babička před dvaceti lety nebo jaké bylo vaše tehdejší nové auto. Přeneste se ve vzpomínkách na tu vysněnou dovolenou u moře nebo výšlap na Sněžku. Nechte se klidně unést a klidně se i dojímejte. Ve vašem mozku se totiž poměr-

ně rychle začne uvolňovat směs všech těch hormonů štěstí a radosti a uvidíte, že Vám bude rázem lépe na duši.

Zapsaná vzpomínka vydá za dvě

Navíc, a tady si musím přihřát svoji paměťovou polívčičku, je to **skvělý trénink pro mozek**. A to už jen samotné přemítání nad fotkami. Svě vzpomínky ale můžete také zapsat a pro svůj mozek tak udělat ještě víc. Formulovat slova, věty a celé příběhy totiž vyžaduje zase o trochu jiná způsobem přemýšlení. Ovšem není třeba na sebe klást vysoké literární nároky. Prostě pište pro svá vnučata. Uvidíte, že to půjde za chvíli samo. A jestli nevíte, kudy se do toho pustit, pak zkuste začít polehoučku s námi v Korespondenční Mozkokvičárně.

V jednom to ale není ono?

Ještě lepší je ale nad starými fotkami sedět s někým dalším. Pak se ozývají věty jako „Jé, to jsme tehdy...“ nebo „Hele, tady máš teda ránu!“ a „Vzpomínáš, jak se nám tady stalo...?“ Bezpochyby se nad některými fotkami i opravdu od srdce zasmějete. V tu chvíli už si váš mozek bude doslova užívat v lázních radosti.

A jde to i na dálku

Že předchází odstavec protiřečí tomu, že se teď nemáme vidat? No... Doba covidová nám přinesla do života spoustu nepříjemného. Ale má i své kladné stránky a jednou z nich je, že se velmi rozšířily všechny možné formy komunikace na dálku. A tak, když se můžeme s mými studenty z generace nejstarší pravi-

delně každé úterý setkávat na **online trénování paměti**, není důvod, proč by se nedalo na dálku i vzpomínat. On tedy stačí i klasický telefon, ale co si budeme povídat... Fotky se po telefonu prohlížejí špatně. Přes Skype nebo třeba WhatsApp **videohovor** už jde ale o poznání lépe.

Zůstane Vám památka

Pokud si tuto vzpomínkovou koupel dopřejete navíc se svými starými rodiči či prarodiči, mají tyto technologie jednu nespornou výhodu. **Hovor si můžete nahrát**. Máte tak jedinečnou šanci mít naprosto autentické vyprávění i s obrazem od toho, kdo zažil i to, co vy ne. A to se rozhodně počítá!

Babičiny příběhy

Moje babička nám vyprávěla hodně a často. Ráda jsem ji poslouchala, i když ke konci jejího života už jsem některé příběhy znala nazpaměť. Tedy... Měla jsem ten pocit, abych byla přesná. Když totiž babička zemřela, netrvalo ani zdaleka tak dlouho a my jsme se v rodině začali dohadovat, **jakže to či ono vlastně bylo**. A už nebylo, koho se zeptat nebo kde si to ověřit. Kdybych tehdy věděla o moci vzpomínání to, co vím dnes, poslouchala bych bedlivěji, víc se ptala, nahrávala na diktafon nebo si aspoň dělala poznámky... Dnes už také vím, že právě vyprávění příběhů nám mladším generacím bylo pro babičku hned dvojnásobně pohlazením po duši.

Pohláďte tedy po duši sebe i své blízké...

*Ing. Hana Habartová
www.hanahabartova.cz*

Proč bydlím/žiju v Dobřichovicích a co na nich (ne)mám ráda?

Bára Navaříková Goláňová

V Dobřichovicích bydlím proto, že mám děti. Odstěhovala jsem se sem s manželem a novorozěným synem před pěti lety z čistě

zištných důvodů. Mí rodiče totiž bydlí ve Všehoněch, a máme tak blízko hlídání. Zároveň jsem za těch pět let přišla na spoustu dalších výhod života v Dobřichovicích. Díky do-

břichovické velikosti (nebo spíš malosti) tu každý den potkáme na procházce někoho, koho známe a s kým se rádi vidíme. Místní obyvatelé jsou povětšinou rádi za to, že tu žijí, a to se promítá na jejich přístup k sousedům i k městu. Je tu prostor i podnikavost, pro vznik skvělých kaváren, heren pro děti, restaurací. Oproti jiným vesnicím a městům v okolí mají Dobřichovice centrum vystavěné na placce kolem řeky, kde se dá během pár minut koupit dobrá káva a hned seběhnout na procházku na cyklostezku. A když už nechceme dál rozhořčovat cyklisty, kterým naše děti s oblibou běhají pod kola, schováváme se do okolních lesů, které nabízejí spoustu krásných tras k prozkoumávání. Jediné, co mě na Dobřichovicích mrzí, je, že tu lidé až moc spoléhají na auta a není tu vybudovaná lepší infrastruktura veřejné dopravy. A také bych jako třešničku na dortu ráda podpořila vznik nějakého dobrého asijského bistra!

Dušan Golář Navařík

V Dobřichovicích už patnáct let pracuji jako učitel flétny na místní Základní umělecké škole. Když se narodil můj syn, nechtěl jsem

trávit dvě hodiny denně dojížděním z Prahy a do Dobřichovic jsme se přestěhovali. Baví mě zdejší spojení s přírodou a zároveň bohaté kulturní vyžití. Často prozkoumáváme trasy, které nabízejí brdské lesy i údolí Berounky, letní měsíce jsou zas zaplněny akcemi s Dobřichovickou divadelní společností. Obešel bych se ale bez některých stinných stránek místního maloměstáctví.

Večer sokolských světél v Dobřichovicích

Ani letošní druhá vlna epidemie covidu nezabránila uspořádání Večera sokolských

světél. Společné setkání cvičitelek Sokola Dobřichovice k Památnému dni sokolstva se konalo v podvečer 8. 10. 2020 u jezu v kempu v Dobřichovicích.

Letos mělo jinou podobu oproti předcházejícím letům, kdy jsme se scházeli hromadně. Celý druhý říjnový týden chodily skupinky rodičů a dětí pouštět po řece Berounce vlastnoručně vyrobené lodičky se svíčkami za padlé sokoly během druhé světové války. Všichni jsme si tak u řeky připomněli, že samostatnost, svoboda a demokracie nejsou samozřejmé a že pro jejich dosažení je občas nutné přinést i nejvyšší oběti.

IN

Na distanc

Milí čtenáři! Za normálních okolností bych Vás prostřednictvím časopisu pozval na další výletnění (vyletnění), i když je zima. Kdo chodil po lesích a kopcích, ten to horko a bušení ve spáncích zná. Ale je jiná doba. Děti nesmějí do kroužků, řada z nich (opět) ani do školy.

Žlutá věž pod Kokořínem. Foto autor.

A škola, to je pestrost jako dělaná pro všestranné, vyvážené dospívání. No vzpomeňte si! Co všechno se učitelé snažili Vám sdělit. Někteří dokonce utvářeli i příležitosti, kdy jste se opravdu UČILI. A na druhé straně Vy. Co jste se NAUČILI? A co jste si ze školního prostředí odnesli za prožitky, zkušenosti, návyky a přesvědčení?

Ale dost s výslechem, který měl posloužit tomu, abyste si udělali ucelenější obrázek o tom, co dnes děti už pár měsíců nemají možnost zažívat. Děti nemají školní pestrost, která, jak vím od přátel, byla i před covidem 19 doplňována podobnou plodnou pestroostí ve volném čase jen výběrově. Děti v satelittech mají na návštěvu ke kamarádům daleko, pokud nejde o spřátelené rodiny, které podnikají něco pro děti a s nimi společně... Kroužek, to je hodina týdně... Děti dneska už poměrně brzy přejdou ve vztazích a pro-

žitcích do elektronické dimenze. Nelze to nikterak hodnotit, ale je to asi jiné dětství a dospívání než to, co známe ze své zkušenosti. Jak jiné? Zeptejte se svých dětí ...

A ještě požádám ctěného čtenáře o jednu další inventuru. Jak se Váš život proměnil od března, kdy zápolíme s nakažlivým, pro nemocné velmi nebezpečným a pro další co do dopadů neznámým virem? Kdo z Vás se třeba večer zavře a čte si učebnice imunologie? Nebo chatuje s přáteli o virech? Nebo si uděláte čas na rodinu a povídáte si u čaje nebo vína dlouho do noci? Abyste se ráno rozesadili do místností v domě či bytě a připojili se na distanc k dalším lidem, s nimiž žijete, tvoříte svůj svět.

A jsme u jádra toho, co jsem chtěl s Vámi dneska promýšlet. Člověčí jedinečnost spočívá v několika bodech: tělo a základní rysy temperamentu máme stejné (tedy celoživotně determinující) s ostatním živým na planetě. Ale my máme také dimenze osobnosti (jako dospělí si doplníme vždy slovo „zralé“), které v životě bouřlivě zrají, v interakci s prostředím se rozvíjejí, anebo vadnou. Charakter, úmysly (concerns), kompetence, rutiny, výsledky. Tyto, dozrálé, reflektované, vysoce efektivní složky osobnosti tvoří osobnost pevnou, nakročeno má k úspěchu, lidi jí rozumí: je předvídatelná, důvěryhodná. A tato osobnost vznikla desítkami let sociálního učení. To se realizuje od jednoho roku dítěte, ale nabírá na intenzitě ve věku 11, 12 let, podle konkrétního jedince. A zvlášť dynamické zrání celistvé osobnosti trvá asi do 26 let. Silná sounáležitost, silné prožitky v kolektivu utvářejí jiného člověka, než když tyto zážitky nemá, nebo je má řídké. Charakter se neprohluobí, úmysly nevyjasní (člověk neví, co chce

sám, co pro druhé), kompetence se utvoří, ale slabě v oblasti zvládání vztahů a emocí, rutiny budou taky mělčí a méně spolehlivé, efektivní; a ten konkrétní jedinec to o sobě ví, je jiný! Výsledky? To už záleží na každém, jeho odolnosti, vůli a také štěstí.

V kontextu mládeže zavřené od rána u počítače a naslouchající přednáškám z TEDu je to možná jen něco, o čem si (z perspektivy zralé, sebezkušené osobnosti) pomyslíte: „ale vždyt to za rok už takto nebude“. Já bych byl opatrný v příznacích této v podstatě pravdivé věty... To, co se nazývá sociálním vyloučením z legálních, vnějších příčin a u dospělého trvá rok, je chřípěčka osobnosti. U lidí mezi řekněme 12. a 16. rokem věku to znamená díru, která se bude zacelovat dlouho. U mladších dětí, kdyby se stalo, že je my dospělí aktivně nepovedeme k setkávání s něčím jiným než jen s individuálními úlohami a problémy, může ale znamenat „matematickou jistotu potopení“, jako tomu bylo na Titaniku 15. 4. 1912 po půlnoci. Vracím se na začátek. A chápu, že je to výzva, o níž si může laskavý, zralý čtenář pomyslet, co uzná za správné.

Jsmo zralé osobnosti, víme odkud a kam jdeme a co jsme cestou ochotni udělat, proč, a umíme odhadnout, jako to dopadne. V našem zralém světě. Nevíme ale moc o tom, jak ten zatrolený zavirovaný environment dopadá na (naše) děti. A už vůbec ne, jak to pozmění jejich budoucnost. Pojdme si s dětmi, těmi tajemnými teenagery, kteří vše vědí nejlíp, povídat. Jen to zkusme! Třeba se něco dozvíme. Ale hlavně: budeme na palubě. A ohlídáme případná nebezpečí. Protože, opakují se, my je známe, umíme je predikovat a máme rutiny a sociální a emocionální kompetence k jejich zvládnutí. A rozumíme životu i intelektově. My dětem totiž máme co dát. Začneme otázkou. A je to tak, samozřejmě, když teenager řekne: nic se neděje a nic o tom nebudu říkat, je to úplně v pořádku. Až totiž bude potřebovat spřízněnou duši, ten okamžik Vaší dobře míněné otázky mu otevírá dveře jinam než na Instagram a Tiktok. Otevírá mu dveře k Vám, svým nejbližším parťákům! Šťastnou plavbu!

Mgr. Petr Koubek, Ph.D.
lektor, SVČ Všenory

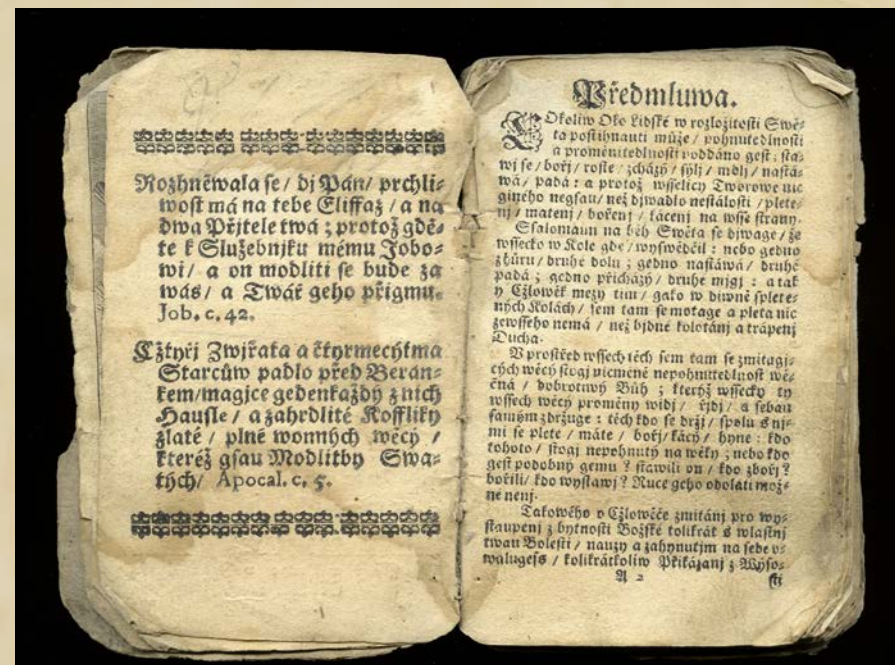

Smrtka u Koňského rybníka ve Stvolínkách. Foto autor.

Jak je „starý“ tisk vlastně starý a co s tím?

V minulých číslech Kukátka (léto a podzim 2020) jsme se věnovali nápisu na kartuši dobřichovické kaple sv. Judy Tadeáše. V souvislosti s tím jsme zmínili i starý tisk původně z roku 1693, který jednak obsahuje v úvodní grafice nejstarší dochované zobrazení Dobřichovic, jednak vysvětluje jazykový a významový problém v interpretaci zmíněného nápisu. A je věnován Dobřichovicím a sv. Judovi Tadeášovi, mučedníku, apoštolovi a patronovi zdejší kaple.

O kapli přednášel na letošní Noci kostelníků jsme přinesli v podzimním čísle dr. Vladimír Czumalo (text jeho přednášky jsme přinesli v podzimním čísle v rubrice Z historie na s. 30-32). Tam

jste také zmínili onen starý tisk a slíbili, že se k němu vrátíme. Sliby se mají plnit, což to činíme nyní. Takže tento text je pokračováním textů z letního a podzimního Kukátka.

Rekapituaace

V roce 1693 vydal známý pražský tiskař Jan Karel Jeřábek tisk věnovaný Dobřichovicím. Název měl tento:

Apoštol Páně svatý Jůdas Thadeáš, věrný při Bohu náš zástupce, k potěšení a k uctění obyvatelům dobřichovským i všem těm, kteří jej sobě v těžkých a zoufánlivých potřebách k Bohu za Přimlůvce vyvolují. Od Jana Bečzkovského, křížovníka s červenou hvězdou, důvěrně představený a s povolením duchovní vrchnosti vytištěný v Praze u Jana Karla Jeřábka 1693.

Tu je spousta informací, vytkneme ty podstatné: věnování „obyvatelům dobřichovským“. Super. Už víme, že Dobřicho-

více byly respektovanou komunitou. A cítíme tu vazbu jednak křížovníků, jednak autora samého. Dobré vědět.

Autorem je František Jan Beckovský, křížovník s červenou hvězdou, respektovaný intelektuál, o něm níže.

Tisk je věnován apoštolu a mučedníku Judovi Tadeášovi, a to v souvislosti se vznikem kaple, jež je mu zasvěcena. Také dobré vědět, zvláště proto, že tu je prostor pro řadu otázek. Už jsme se zmínili v minulých číslech o tom, že apoštol Juda Tadeáš byl považován za ochránce a přimlůvce tam, kde je nějaká krize, autor tisku František Jan Beckovský jej tak popisuje, ještě jednou si to připomeňme: *svatý Jůdas Thadeáš, věrný při Bohu náš zástupce, k potěšení a k uctění obyvatelům dobřichovským i všem těm, kteří jej sobě v těžkých a zoufánlivých potřebách k Bohu za Přimlůvce vyvolují. O „těžké a zoufánlivé“ morové epidemii, k níž se postavení*

naší kaple vztahuje, už jsme se v minulých číslech zmínili.

František Jan Beckovský (1658-1725) patří k významným a respektovaným osobnostem nejen samotného křižovnického řádu, ale celé dobové komunity vzdělanců. Ale jeho jméno náleží rovněž do dějin české literatury. Byl knězem, historikem, překladatelem a ve své době respektovaným vzdělavcem. Dodnes odborníci čerpají z jeho spisu *Poselkyně starých příběhův českých* (dnes volně přístupná na adrese: <http://kramerius5.nkp.cz/view/uuid:8c165710-b548-11dd-98f3-000d606f5dc6?page=uuid:45ba6830-9e1b-11e8-ba56-5ef3fc9bb22f>). Že své jméno spojil také s historií Dobřichovic, je nám ctí i dnes. Vážme si toho, máme proč. O morové epidemii, jež tehdy panovala, o tom, proč byl apoštol Juda Tadeáš zvo-

len za patrona kaple, a že se tehdy epidemie Dobřichovicím vyhnula, už jsme psali. Stejně tak i o tom, proč jeho jméno Juda (Judas, Jidáš) bylo pro naše předky natolik problematické, že mu příliš pozornosti raději nevěnovali. Proto neregistrojeme příliš památek jemu zasvěcených. Ale u nás jednu z nich máme! Asi za to vděčíme tomu, že tehdejší převor, později velmistr a významná osobnost nejen samotného řádu a taktéž iniciátor stavby naší kaple Jiří Ignác Pospíchal měl tohoto světce ve zvláštní oblibě. A také konkrétní historické situaci, tedy tomu moru, o němž jsme už psali v minulém čísle, stejně jako o slibu, který Pospíchal učinil, kdyby se epidemie Dobřichovicím vyhnula. A ona se vyhnula ... Pořád se nějak točíme okolo a vlastně jsme slíbili věnovat se zmíněnému starému tisku.

Takže k věci

Už jsme výše citovali název a zmínili to, co z něj pro nás plyne. Teď se podívejme na obsah, který jsme zatím moc nerozebírali.

Napřed: tisk je to malý, doslova kapesní, 8 cm na šířku a 14 cm na výšku. Celkem má 90 stránek textu, 4 stránky předmluvy. Přidejme ještě to hodně důležité. Titulní grafiku, a citáty z 42. kapitoly knihy Job a z 5. kapitoly Apokalypsy.

O té titulní grafice představující nejstarší vyobrazení Dobřichovic, jsme už psali. Zopakujme jen, že je na ní zobrazen sv. Juda Tadeáš a Dobřichovice poněkud zkrlesně zobrazené snad od Vráže, karlický kostel i věž dobřichovické křižovnické residence. Je to ovšem stav před požárem, který residenci zničil v r. 1779. Nad Dobřichovicemi apoštol Juda

Tadeáš drží ochrannou ruku obklopen dvěma anděly a nápisovou páskou s textem: *Svatý Judo Tadeáši oroduj za obec naši*. Mě osobně zajímá co do interpretace ono zájmeno „naši“. To by bylo ale na delší debatu.

Autorem je vlámský malíř Jan Onghers, rytina byla zhotovena v pražské dílně kdysi antverpského mědirytcce Baltasara van Westerhoud. V minulém čísle jsme přinesli obrázek, který pořídila v 90. letech minulého století Společnost Dobřichovice, fotil P. Mazanec. Nyní nabízíme podobu, již pořídil kolega Vladimír Czumalo. Proč, to se dočtete, pokud dojdete na konec.

Teď k tomu obsahu

V celém tisku jsou vlastně 3 větší tematické okruhy: po čtyřstránkové obecné

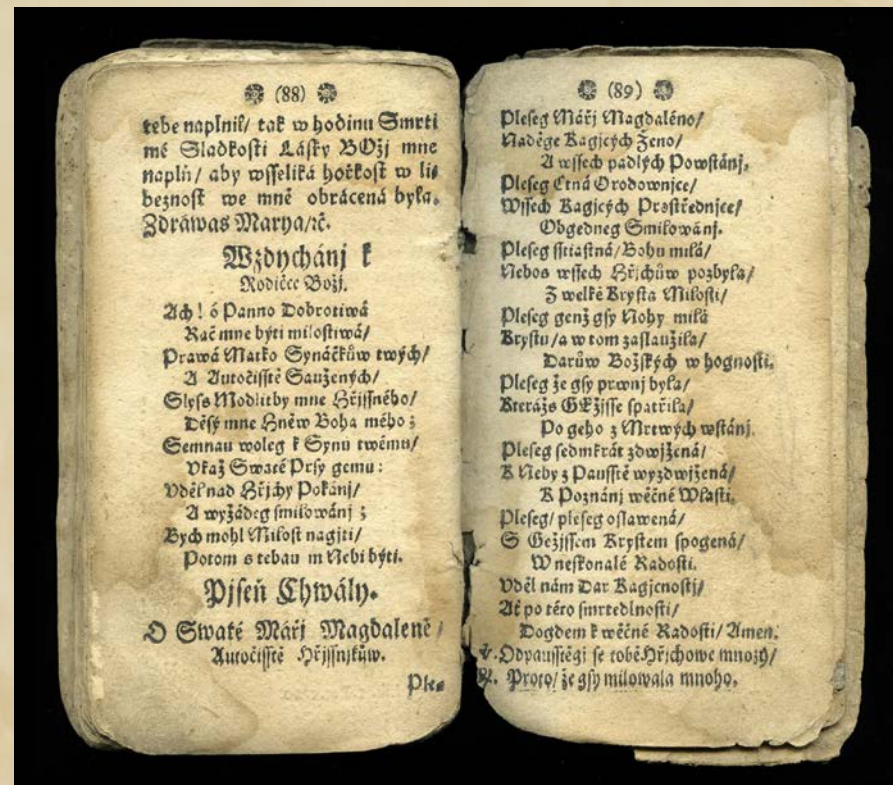
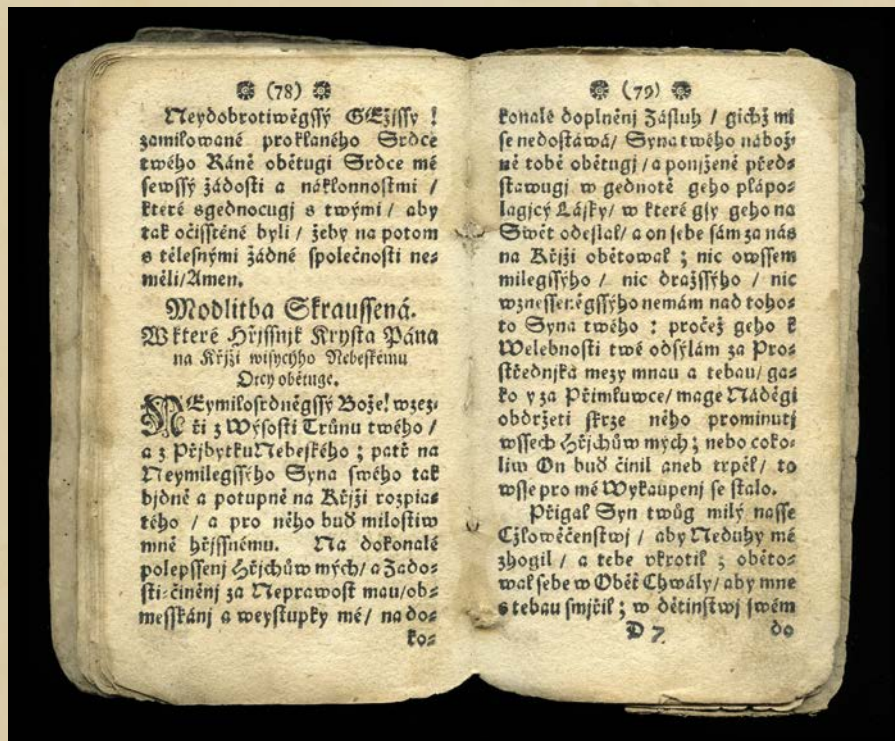
předmluvě najdeme na stranách 1 – 42 podrobný výklad o životě a skutcích apoštola Judy Tadeáše. Nebudeme zacházet do podrobností, protože si to v budoucnu budete moci přečíst sami. Ocituje teď jen titul: *Krátké obsažené apoštolského života, kterým příkladně na zemi se stkvěl svatý Jůdas Thadeáš pro Krista Pána usmrčený*. Z rozsahu textu je zjevné, jaký význam autor apoštolovi Judovi Tadeášovi přisuzoval.

Na s. 43 začínají *Hodinky o svatém Jůdovi Thadeáši, apoštolu a bratraci Krista Ježíše ukřižovaného*. K těm hodinkám: to je termín pro soubor modliteb a zpěvů s časovým sledem a k počtě svátku či světece. Základ tvoří breviář, pro zpěvy antifonář (naš tisk ovšem neobsahuje noty), pro nás jsou pak důležité zejména partie vztahující se přímo k našemu

Judovi Tadeášovi. Ukažme si to třeba na příkladu z jitřní modlitby (matutinum): po obvyklých modlitbách *Otče náš, Zdrávas, Maria, Věřím v Boha (Credo)* následuje modlitba: *Ó přesvatý Jůdo Thadeáši / obětuj Bohu modlitbu naši. / Hospodine, otevřeš rty mé / a usta má chválu tvou zvěstovávají budou. / Bože, ku pomoci mé vzeři. / Pane, ku pomoci mé přispěj.*

Následují *Píseň chvály, Antifona* a pak modlitba s textem: *Bože, dobroto nestihlá! Vyslyš posbu všech důvěrně k Tobě vojlajících a vděk, abychme toho všeho, zač tebe ve jménu tvého Svatého Apoštola Thadeáše žádáme, oučastní být mohli. Amen.*

Následuje tradiční schéma církevních hodin, tedy *Hodina první* na s. 45, *Hodina šestá* od s. 48, *Hodina devátá* od s. 50, *Komplét* (kompletář, latinsky completorium) na s. 53. s několika modlitbami.

Od s. 59 počíná *Autočiště k ukřižovanému Kristu Ježíši, pro kterého s. Jůdas Thadeáš smrt radostně podstoupil*. Následují verše: *Jistě smrti zasluhuje, / kdo Ježíše nemiluje, neb smrt něho život máme, však dobrodiní neznáme. Jemu sluší život dáti, kříže se nevzdalovati*. Následuje série velmi emotivních modliteb. A na s. 65 přichází *Žádost za odpuštění hříchův skrze umučení Ježíše Krista*. Opět velmi emotivně vypjatý text končící na s. 71. Na něj navazuje (od s. 72) *Modlitba, která před obrazem Umučení Páně říká se má*. Na s. 75 nalezneme *Pozdravení pěti ran, jemuž se Ducha svatého vnuknutím vynaučila svatá Mechtylda*. To by bylo na samostatný příběh. Na téže straně následuje *Ponaučení samého sebe pěti ranám Krista Pána*.

Na s. 78 je pak *Modlitba skroušená, v které hříšník Krista Pána na kříži visícího nebeskému Otci obětuje*. Na s. 81 následuje *Modlitba Páně. Otčenáš etc. S vyládkem, kteroužto modlitbu od Krysta Pána svatá Mechtylda se vynaučila a skrze ní mnoho z očistce duší vysvobozených spatřila*. Velmi zajímavý a povytce emotivní text. Po něm na s. 88 přichází modlitba k Panně Marii nazvaná *Vzdychání k Rodičce Boží*. Poté na téže stránce *Píseň chvály o svaté Máří Magdaléně, autočiště hříšníkův*. A na s. 90 tisk uzavírá poslední modlitba a pod ní velmi zajímavý text: *Přítomnou knížku Jan Alexander Malec, Křížovník s červenou hvězdou, městys Řevnice farář, dobrýchovský, také slivenecký in spiritualibus et temporalibus adminis-*

BŘETISLAV ŠTORM (1907-1960) vzpomínkové odpoledne ve Všenorech

trator, u Karla Jozeffa Jeřábka v Starém Městě pražském pro duchovní potěšení sobě svěřených ovčiček i všech pobožných duší znova tisknouti dal 1724. roku.

No – a považte. Pořád o tom tisku mluvíme a píšeme, ale téhle drobné poznámky si nikdo z nás nevšimul. Co to znamená? Pravděpodobně to, že o tisk byl zájem a v r. 1724 už tak nějak nebyl. Takže dotisk, nikoli druhé vydání. Tedy byly uchovány i veškeré podklady. Zajímavé, že?

Je evidentní, že máme v rukou velmi zajímavý text z řady důvodů. Jednak kvůli historii naší obce, jednak i pro literární kvalitu, kterou text nepochybně má. Ostatně jej psal autor, jenž patřil ve své době k literární elitě. Co s tím teď ale my uděláme? Navrhujeme několik kroků. Nejprve

zpřístupnit faksimile tisku samotného (na tom už se pracuje a plánujeme jej zveřejnit na webu, na němž visí i Kukátko. A pak pořídit jeho edici. To bude ovšem zcela jiný příběh a tuhá práce.

(Pozn.: při přepisu originálního textu je zachována rozkolísaná kvantita barokních samohlásek i také někdy velká písmena, která u barokních autorů znamenala určitou formu akcentu. I když pro účel tohoto textu nikoli důsledně. Aktualizovaná, tedy do současné češtiny transkribovaná, je dobová barokní ortografie, např. Krystus, tištěné v originále důsledně, transkribujeme na Kristus, dvojitá w na v, -au- na -ou-, tedy aučastní jsou v transkripci oučastní a pod.).

J. Matl, obrázky pořídil V. Czumalo.

4. října se ve Všenorech konalo vzpomínkové odpoledne na Břetislava Štorma, renesančního člověka, jehož stopa v dějinách řady oborů je nepřehlédnutelná. Program začal setkáním účastníků u místa posledního odpočinku Břetislava Štorma. Všenorským lesíkem pak účastníci vzpomínky sestoupili k domu Břetislava Štorma, který sám navrhl a kde i žil. Vycházka končila před kaplí sv. Jana Křtitele, kde od 15 hodin začal slavnostní program.

Jaroslav a Jiří Bímovi, kteří jsou autory celého projektu uskutečněného ve spolupráci se Všenorskou knihovnou představili novou publikaci od Břetislava Štorma *Rytíř srdcem*, kterou vydali. Publikaci je možné zakoupit ve Všenorské knihovně.

Kaple sv. Jana Křtitele byla slavnostně vyzdobena.

Jan Šulc z nakladatelství Torst zasvěceně přiblížil život a dílo Břetislava Štorma. Program byl obohacen hudebním vystoupením flétnistky Ivy Lokalíčkové, výstavkou knih

připravenou Jaroslavem Bímem a Jiřím Bímem.

Kdo byl tedy Břetislav Štorm?

Břetislav Štorm patří mezi významné osobnosti Všenor. Ve Všenorské knihovně se již léta zabýváme sběrem publikací i informací o tomto skvělém architektovi. V online katalogu Všenorské knihovny lze vyhledat řadu publikací od Břetislava Štorma.

<https://katalog.vsenory.cz/#/>

Autorem reliéfu umístěného v prostorách Všenorské knihovny je Jan Maget.

V roce 2001 proběhla ve Všenorské knihovně výstava věnovaná životu a dílu Břetislava Štorma.

Ing. arch. Břetislav Štorm se narodil 21. června 1907 Řevničově u Rakovníka, kde byl jeho otec Václav Storm úředníkem Buštěhradské dráhy. Při zápisu do matriky byl připojen háček nad S, což odpovídalo českému charakteru rodiny.

Břetislav Štorm vystudoval reálné gymnázium v Rakovníku. Zaujala jej gotická architektura. V této době kreslil, maloval akvarely a vznikaly první literární pokusy. Od roku 1923 žil v Praze. Po maturitě vystudoval Vysokou školu architektury a pozemního stavitelství ČVÚT. V roce 1926 začal spolupracovat s nakladatelem Ladislavem Kuncířem a začal se orientovat protimodernisticky. Podařilo se mu prosadit kresbami i esejemi.

Připomeňme si stručně hlavní milníky jeho života

1931 absoluuje ČVUT, do 1933 vojenská služba v Hradci Králové

1933 – 1939 technickým úředníkem na Krajském úřadě v Bratislavě, později v Košicích, ale neustále byl v kontaktu s Čechami a s Prahou

1933 návrh domu Josefa Floriana do Staré Říše

1933 próza Smrt rytíře Růže 1934, návrh chirurgického pavilonu ve Zvolenu

1935 – 1941 rediguje a vytváří Erbovní knížky

1936 svatba se Slávkou Mohalovou

1937 próza Vladařství Růže

1937 vstupuje do obnoveného řádu sv. Lazara Jeruzalémského jako herolt, první výstava v Institutu E. Denise v Praze, narození syna Vojtěcha

1938 návrh rozšíření kostela v Brezanech u Prievidzi

1939 návrat ze Slovenska („dán k dispozici Protektorátu“), působí na několika úřadech v Praze, na Mělníku, nakonec na Ministerstvu veřejných prací

1939 návrh rodinného domu ve Všenorech

1941 návrh rodinného domu v Jarkovicích

1943 totální nasazení v ČKD v Praze - Libni

1944 onemocnění s řadou operací

1945 po americkém bombardování Prahy vyproštěn z trosk nemocnice na Karlově, po rekonvalescenci nastupuje na podzim na Ministerstvo techniky, sňatek s Martou Podzemskou, působí jako výtvarný a rekonstrukční poradce Emauzského a také Břevnovského opatství a je členem správní rady hradu Karlštejna

1946 insignie Univerzity Palackého v Olomouci (realizovány pouze řetězy fakult)

1947 zastupuje Ministerstvo techniky v nově vytvořené Národní kulturní komisi pro správu kulturního majetku, který stát po válce převzal, jako místopředseda, zároveň přednost a v počátku jediný pracovník jejího technického odd.

1948 Svatováclavská tapiserie

1950 – 1951 v Národní kulturní komisi a po jejím zrušení na Ministerstvu školství, věd a umění jako referent stavebních památek I. kategorie

1951 vitráže do kostela v Mšeně u Mělníka

1954 ve Státní památkové správě, která r. 1958 změnila název na Státní ústav pa-

mátkové péče a ochrany přírody 1957 in-
signie kanovníků Karlovoje kapituly.

Břetislav Štorm zemřel 11. února 1960
v Praze. V roce 1999 získal cenu za pa-
mátkovou péči Ministerstva kultury ČR in
memoriam.

Spisy

- *Kniha kreseb Břetislava Štorma, Praha, Vyšehrad 1939*
- *Úvod do heraldiky, Praha, Vyšehrad 1940*
- *Architektura a pokrok, Praha, Vyšehrad 1941*
- *Liturgické umění, Praha, Vyšehrad 1941*
- *Ročenka pro liturgické umění 1941 (editor), Praha, Vyšehrad 1941*

Napsal publikace

- 1943 *Soví hrad*
- 1944 *Dobry drak*
- 1946 *soubor povídek Dobry rytir a Stará kapitula*

Působil při obnově a záchraně doslova bez-
počtu památkových objektů, převážně hradů
a zámků, z nichž jeho výtvarné a architek-
tonické autorství dosud nesou Švihov, Kost
a Buchlov, zatímco úpravy na Karlovoje
odstraněny. Významné jsou i jeho návrhy za-
hradních zámeckých parterů v Jaroměřicích
n. Rokytinou, Rájci n. Svitavou, Veltrusech,
Náchodě, Mnichově Hradišti, Chlumci n. Cid-
linou a Jemništi, nerealizovány byly návrhy
do Liblic a do Liběchova. Nešlo nikdy o re-
konstrukce, ale o autorský návrh.

Vedle architektury se věnoval užitému umě-
ní, navrhoval liturgické předměty: kalichy,
monstrance a roucha, ale i šperky, profánní
předměty a nábytek. V závěru života pracoval
v ochraně a obnově památek. Jako grafik
vynikl zvláště v heraldické kresbě, navrhoval
značky, pečeti a exlibris. Graficky upravil
množství knih. Zároveň byl činný jako autor
básnických próz, drobných povídek a ve vel-
ké míře se zabýval publicistikou: o architek-
tuře, životním stylu, heraldice a památkách.

Architektura – realizace: chirurgický pavil-
lon nemocnice ve Zvolenu 1934, rozšíření
kostela v Brezanech u Prievidzi 1938, ro-
dinné domy: Florianův ve Staré Říši 1933,
Dr. Hertla v Jarkovicích 1941 a vlastní ve
Všenorech 1939, náhrobky: v Praze – Stře-
šovicích, Vokovicích, v Týně n./Vlt., Pošto-
rně a v Bratislavě.

Projekty: kostel v Malém Beranově 1933
a kaple v Pohořílkách 1936 (oba návrhy
v realizaci deformovány), Malá Kartouza do
Staré Říše 1936, hrobní kaple J. Floriana
do Staré Říše 1942, kostel do Somoskő
1941, kostnice řádu sv. Lazara 1951, roz-

Břetislav Štorm

1928

šíření kostela v Příbovcích 1949, hřbitovní
kaple do Všenor 1945, kaple pro Kláštor p.
Znievom 1948, úpravy kostela v Hoříčkách
1952. Rodinné domy: L. Kunciče 1931 a A.
Lískovce 1949.

Zlatnictví: insignie Palackého university
v Olomouci 1946, insignie kanovníků Karlo-
voje kapituly 1957, návrhy šperků a užít-
ných předmětů pro Topičův salon 1941.

Památkové úpravy na hradech a zámcích:

Kosti 1955, Švihově 1953, Alšovy galerie na
Hluboké nad Vltavou 1952, Buchlově 1956,
Boskovicích 1953, Chlumci nad Cidlinou
1959, Klášterci nad Ohří 1953 a Křivoklátě
1954, zahradní parterry zámků: v Jaroměřicích
nad Rokytinou, Rájci nad Svitavou 1951,
Veltrusích 1952, Mnichově Hradišti 1950,
Jemništi 1953 a v Liblicích 1950, vnitřní
úpravy a instalace na Karlovoje 1956.

Volná kresba: Erb Kristův (několik verzí) 1939, Svatí čeští patroni 1944, Rozloučení s Karlem Schulzem 1945.

Erbovníky: Erbovník Všenorový 1945, želatínový tisk, ručně kolorováno; Rakovníčtí erbovníci, záměr 1945, barevné tužkové skicy, vydáno 2008; Erbovník arcibiskupů, biskupů a opatů ČSR 1947, tuš na pauzáku; Erbovník benediktinské kongregace Sv. Vojtěcha 1947, želatínový tisk ručně kolorováno; Armorial (Lazarský) 1948, želatínový tisk, ručně kolorováno; Erbovník děkanů Královské kolegiální kapituly na Karlštejně, asi 1957, tuš na pauzáku.

Tapiserie: Svatováclavská legenda 1948.

Vitráž: kostel sv. Martina v Mšeně u Mělníka 1951.

Redakce, úprava, články a kresby: Ročenka pro liturgické umění 1941, Erbovní knížky 1935 – 1941 (od r. 1940 redaktorem B. Lifka).

Monografie: Kniha kreseb Břetislava Štorma, Vyšehrad Praha 1939

Próza: Smrt rytíře Růže, J. Hrachovina, Praha 1933; Báječná zvířata obludy a nestvůry, O. F. Babler a B. Durych, Olomouc 1935; Vladařství Růže, L. Kuncíř, Praha 1937; Soví hrad, Vyšehrad, Praha 1943; Pohádka o dobrém rytíři, měsíčník Živá tvorba č. 1 - 6 1943; Dobrý drak, L. Kuncíř, 1944; Dobrý rytíř (antologie), Vyšehrad Praha 1946; Stará kapitula, Vyšehrad, Praha 1946; Poutník - J. Picka, Kladno 1957; posmrtně: Strašidla (Starý poustevník), F. Štorm, Praha 1992; Knížka o životě rytířském, F. Štorm Praha 1994

Odborné publikace: Znaky stavu kněžského v českých zemích, Družina literární a umělecká, Olomouc 1929; Patero zemských znaků, J. Hrachovina, Praha 1934; Úvod do heraldiky, Vyšehrad Praha 1940;

Architektura a pokrok, Vyšehrad, Praha 1941; Liturgické umění, Vyšehrad, Praha 1941, posmrtně: Základy péče o stavební památky, SÚPPOP, Praha 1965, NPÚ Praha 2007; O. J. Blažiček a kol., Slovník památkové péče, STN, Praha 1962, heslář heraldiky a heslo architektura; Břetislav Štorm, mezi žízni budoucnosti a trýzní minulosti, sborník NPÚ Brno 2008; Rakovníčtí erbovníci, Rabasova galerie, Rakovník 2008.

Publicistika v periodikách: Akce, Akord, Archa, Brána, Kuncířova ročenka, Kvart, Lidová demokracie, Marginálie, Na hlubinu, Národní obnova, Přehled, Rozmach, Řád, Stěžeň, Vyšehrad, Zprávy památkové péče.

Knižní úpravy: Střížovský, Svatý grál, 1929, Herwig, Sv. Šebestián z Weddingu, 1930, Claudel, Svaté obrázky z Čech, 1932, Brídel, Slaviček velikonoční, 1933, Dvě legendy o knihách, 1934, Savonarola, Čiňte pokání, 1935, Claudel, Křížová cesta, 1936, Povídka o Aucassinovi a Nicolettě, 1936, Šarič, Judit 1937, Lazecký, Oděnění královské, 1937, Czepko, Silesius, Průpovědi poutníků cherubínských, 1938, Antifony, hymny a sekvence, 1940, Novalis, Ryzí květ, 1940, Chudoba, Španěl na Bílé hoře, 1945, Helmolda kněze buzovského kronika slovanská 1947, Kempenský, Čtvero knih o následování Krista, 1941, 1946.

Samostatné výstavy: Akademické týdny, Francouzský institut E. Denise Praha 1937; Muzeum v Jílovém u Prahy 1968; Technické muzeum v Brně 1969; Památník národního písemnictví Praha 1988; Okresní vlastivědné muzeum v Č. Krumlově 1996; St. zámek Rájec nad Svitavou 1997; Centrální katolická knihovna Praha 2005; Rabasova galerie Rakovník, 2007, Galerie Sklepení Národního památkového ústavu v Brně 2008.

Účast na kolektivních výstavách: Rakovníký salon, Rakovník 1941, 1942, Ex lib-

ris, SVU Purkyně, Praha 1947, B. Štorm - Z. M. Zenger, Čelákovice 1969, Heraldika a současnost, Prostějov 1983.

Ocenění: Čestné uznání Spolku českých bibliofilů 1935, in memoriam: cena MK ČR za památkovou péči 1999.

Katalogy: B. Lifka: Výtvarná a literární práce Břetislava Štorma za léta 1926 až 1936, Č. A. T. Praha 1937; Břetislav Štorm: Výběr z heraldického díla, Muzeum v Jílovém u Prahy 1968, Břetislav Štorm, architekt a grafik, Rakovník 2008.

Zmínky a pamětní tisky: Břetislavu Štormovi - Heraldika, Muzeum v Jílovém u Prahy, premie 1970; T. Mazáč: Poslední gotický rytíř, Akord 8/1990; M. Trávníček, Nostalgický lyrik řádu, Proglas 8/1993; J. Kuběna: Paní Na Duze, Petrov 1998.

Zdroj: *STORM, Vojtěch. Břetislav Štorm: 1907 - 1960. Všenorová knihovna: Významné osobnosti [online]. Všenory, 2012, 2012 [cit. 2020-11-15]. Dostupné z: <https://www.vsenory.cz/knihovna-1/o-vsenorech-a-regionu/vyznamne-osobnosti/bretislav-storm/pp>*

Má osobní vzpomínka z dětství: Břetislava Štorma, který kráčel po naší ulici do kostela sv. Václava a nesl na rameni veliký černý kříž, si vybavuji i po letech.

Alena Sahánková

19. 9. 2020 se konalo v parku kulturně společenské odpoledne na podporu plánovaného multifunkčního a divadelního sálu

VEŘEJNÁ SBÍRKA

Dobřichovice sobě DIVADLO

Sbírka je založená za účelem podpořit výstavbu kulturního sálu o kapacitě 200 osob v areálu nové městské radnice Dobřichovice.

Dobřichovice sobě

ivadlo

Bankovní účet sbírky č. 2019777775/5500 u Raiffeisenbank a.s.

Kulturní život sice utichl, ale nastal čas vnímat i jiné pěkné okamžiky

„Doufám, že zůstáváte stále negativní“, dvojsmyslnou otázkou mě nedávno oslovil Jiří Matl z redakce Kukátka. „Stále negativní, pane Matle“, obratem odpovídám. Před rokem by málokdo pochopil smysl této komunikace, dnes asi každý pochopí. Jsme v době „covidové“, která se asi poprvé v historii dotýká každého z nás. Kulturní a společenský život zasáhla bolestivě. Možná nastala doba k zamyšlení, zda se dokážeme na určitý čas uskromnit, vystačit si sami se sebou, využít volný čas procházkami kolem řeky,

umět si vytvořit pohodu bez přičinění někoho jiného a umět být šťastný prostě jen tak. Ale také bychom měli být obezřetní před zákonodárci a dát si velký pozor, jaké restrikce jsou na místě a co už by mohlo být zneužívání ve vlastní prospěch. Hlídejme si svou svobodu. Ráda bych popřála všem klidný adventní čas, Vánoce a pozitivní vstup do nového roku. Přeji nám všem, ať z této doby vyjdeme silnější a se zdravým rozumem i správnými životními hodnotami.

Andrea Kudrnová

Vzpomínání mírně nostalgické

*Těkavá, běda,
prchají léta.
Li Po*

Při prohlídce knihovny jsem nedávno objevil objemný sešit, do něhož jsem si kdysi dávno spolu s dosaženým časem zapisoval běžecké závody, kterých jsem se zúčastnil. Připomněl mi léta, kdy jsem téměř každý den běhal karlickým údolím ke Spálenému mlýnu a zpět; dnes už si to vůbec nedovedu představit. Mezi těmito závody (kromě Velké Kunratické a tří maratónů) zaujímá významné místo závod v silničním běhu Běchovice – Praha. Skoro jsem zapomněl, že tohoto nejstaršího evropského závodu, který se běhá nepřetržitě od roku 1897, jsem se (také nepřetržitě) zúčastnil čtyřiatvacetkrát; poprvé v roce 1977, naposled v roce 2000. Ve zmíněném sešitu mi padla do oka pohlednice s motivem závodu, kterou jsem tenkrát v důsledku předstartovní horečky zapomněl z Běchovic odeslat. Byla určena mým kolegům z vinohradského gymnázia, které se tenkrát „pyšnilo“ názvem Gymnázium Wilhelma Piecka. Učil jsem tam patnáct let; vzpomínám si, že z oken fyzikálního ka-

binetu, kde jsem denně pobýval, byl hezký výhled na náměstí Míru s kostelem svaté Ludmily. Na pohlednici, k jejímuž odeslání nedopatřením nedošlo, bylo (samozřejmě s podpisem autora) následující vyznání:

Pozdrav z Běchovic

*Zas pletu nohama na cestě slavné,
daleká cesta má, volání marné.*

Ústave z Vinohrad, mě srdce ti patřilo.

*Zdravím tě nastokrát. Wilhelme! Piecku!
Ludmilo!*

Dnes už dávno nejen na cestě slavné, ale vůbec na žádné jiné, „nohama nepletu“, ústav z Vinohrad jméno Wilhelma Piecka také už dávno nenesu a mnozí z mých bývalých kolegů, kterým byl pozdrav z Běchovic určen, už nejsou; pouze kostel svaté Ludmily na náměstí Míru až dosud „zhoubným vzdoruje časům“. Rád bych vyjádřil naději, že na cestě slavné bude „plést nohama“ ještě mnoho generací. A pokud by si někdo ze čtenářů Kukátka chtěl vyzkoušet, jaké to je běžet Běchovice, může to zkusit hned na 125. ročníku, který se poběží 26. září 2021.

HgS

Krátce z volejbalu

V zářijovém Kukátku jsme psali, že volejbalové soutěže zahajují. Byla to sice pravda, ale do 12. října, kdy byly soutěže přerušeny, se stačilo odehrát jen několik utkání. Uvedme pro úplnost, že to byly jednak naše prvoligové ženy, které odehrály čtyři zápasy, v nichž třikrát zvítězily a jednou prohrály, jednak Běčko mužů, které vyhrálo jednou a třikrát prohrálo. Naši prvoligoví muži zatím vůbec nehráli a jen Běčko žen stačilo podzimní část své soutěže až na dva zápasy dokončit. Pro extraligu sice došlo od 13. listopadu k uvolnění, ale našich družstev se to netýká; na jejich zápasy si musíme ještě počkat. Snad to nebude trvat dlouho.

Protože uzávěrka zářijového čísla byla koncem srpna, nemohla v něm být zpráva o tom, jak si vedlo naše družstvo na mistrovství republiky ve volejbale seniorek, které se ve dnech 12. a 13. září hrálo v Křenovicích. S velkou radostí – byť s mírným zpožděním – uvádíme, že naše seniorky se umístily na prvním místě a staly se tak přebornicemi republiky. Zvítězily naprosto zaslouženě, protože ani v jednom z osmi utkání neprohrály. Alespoň dodatečně k tomuto velkému úspěchu našim volejbalovým seniorkám gratulujeme!

HgS

zleva nahoře : G. Bělíková (Gabča), M. Lauerová (Bubla), J. Šenková (Šena), G. Tomašková (Gabi), K. Dobrá (Karolína), B. Skalníková (Barča), zleva dole K. Cihlářová (Chroust), I. Caldová - veteránka (Ivanka), Petra Kučerová (Sláva).

Fotbal na podzim

V předešlých letech vždy bývala v této době podzimní část mistrovských soutěží již kompletně dohrána a fotbalové kluby začaly hodnotit míru úspěšnosti svých družstev. Následně se spřádaly plány, jak upravit přípravu na jarní zápasy o další mistrovské body. Letos je však všechno jinak. „Díky “kovidové“ pandemii byly amatérské mistrovské soutěže prozatím předčasně ukončeny a momentálně nikdo neví, kdy a jak budou dohrány. Jaká jsou tedy fakta? Dobřichovičtí fotbalisté hrající III. třídu stáhli odehrát pouze 8 kol své mistrovské soutěže. Sedm vítězství a jeden nerozhodný výsledek - to je vyneslo na první místo v ta-

bulce se ziskem 22 bodů a se skóre 28:4 (náskok na druhou Jeneč jsou 2 body a na třetí SK Kazín 3 body).

Nejlepším střelcem je Marcel Šlapák s 9 brankami. Potom však byla soutěž předčasně přerušena. Zbývá tedy sehrát ještě 5 kol podzimní části soutěže a všech 13 kol jarní části. Těžko odhadnout, jak se to bude řešit. Pokud by snad pandemie pokračovala dál, třeba třetí vlnou, a nezačalo se na jaře zavčasu, může vzniknout veliký problém ... Nu budme optimisty a věrme, že to dobře dopadne.

oma

Orientační běh

V posledním čísle Kukátka jsem psal o slibně se rozvíjející letní sportovní sezoně, došlo k uvolnění a všechny sportovní aktivity se mohly rozběhnout naplno. Zúčastnili jsme se sedmi vícedenních závodů v různých koutech naší krásné vlasti celkem se 147 starty, počasí nám velkou měrou přálo a plní optimismu jsme v září započali další závodní sezonu.

Asi málokdo tušil, že koronavirus se vrátí tak brzy a s takovou silou. V září jsme stihli odběhnout 5 oblastních závodů, pak ještě dva na začátku října. Od 4. října byly všechny oficiální závody zrušeny. V době psaní tohoto článku se již epidemiologická situace poněkud zlepšila, všichni čekáme na nějaká uvolnění, ale vypadá to, že tento rok již žádné oficiální závody nebudou.

To samozřejmě neznamená, že neběháme. Individuální pohyb v přírodě je stále povolen, takže trénujeme každý sám nebo v rámci rodin. Pravdou je, že jde spíše o běžecké tréninky, práce s mapou přitom po-

někud pokulhává. Je výborné, že se našlo několik obětavých organizátorů, kteří občas pořádají neoficiální mapové tréninky, a je vidět, že to jde i s dodržением všech aktuálně platných vládních nařízení. Samozřejmě to nejsou žádné masové akce, spíše tak pro pár desítek lidí, kteří si trať proběhnou v časech rozložených na jeden či více týdnů. Mapu s vyznačenou trasou i s popisem kontrol lze poslat mailem a vytisknout a každý tam může přijet, kdy chce, a trať si proběhnout. Malé značky typu kousku fáborku v lese také nikomu nemusí jeden týden vadit, pak je vždy organizátor uklidí. Kdo chce, změř si čas a pošle ho na stránku tréninku pro poměření své formy s ostatními. Při těchto „měřených trénincích“ jsem se potkal nejvíce s dvěma jinými závodníky, při běhu samozřejmě bez roušek, ale se vzájemným dodržением odstupu desítek metrů.

V lednu začne sezona lyžařského orientačního běhu, kde si budeme muset držet pal-

ce dvojnásobně. Jednak kvůli koronaviru a pak také, aby nasněžilo, alespoň na horách. Organizátoři připravili seriál devíti závodů během ledna a února ve čtyřech lokalitách. Začne se pod Pradědem, dále v německých Krušných horách, v Jeseníkách a nakonec opět v Krušných horách, tentokrát na naší straně u Abergam. Doufejme, že se vše podaří. Byl bych rád, kdyby ze všeho, co jsem napsal, bylo patrné, že koronaviru navzdory v nás sportovní duch stále žije a že spousta věcí jde, když se lidé chovají rozumně a ohleduplně. A nemohu si pomoci, musím to zobecnit, i když formou možná pro někoho provokativní. Moc rád bych se dožil dnů, kdy naprostá většina lidí bude pokládat za samozřejmé, že své osobní svobody musejí trochu omezit, pokud tyto začínají ohrožovat zdraví a životy jejich spoluobčanů.

V. Jaroš

DOBŘICHs.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)
 - * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)
 - * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)
 - * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)
- Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
- Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.
- Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

RIZIKOVÉ PRÁCE
KÁČENÍ STROMŮ • PŮJČOVNA PLOŠIN • NATÍRÁNÍ
www.rizikoveprace.com
704 072 338

Dobřichovické reality

Vaše domácí kancelář

Mníšek pod Brdy

Novostavba útulného 1+kk, 2.NP, dům z roku 2012. 28 m² + 1,5 m² sklep na patře. Ihned k nastěhování.
Cena: 2.790.000,-

Vonoklasy

Krásný výhled, klid a soukromí! Rodinná vila 6+1 s garáží a 3 terasami na unikátním místě.
Cena: 15.990.000,-

Mníšek pod Brdy

Pronájem nového bungalovu 2+kk 53 m² + terasa, se zahradou 121 m² v Mníšeckém Edenu. Mimořádná nabídka.
Cena: 16.500,-/měs.

PŘIJĎTE NEBO VOLEJTE PRO TRŽNÍ ODHAD VAŠÍ NEMOVITOSTI. NEZÁVAZNĚ A ZDARMA!

- * hledáme nemovitosti na prodej nebo pronájem
- * máme přes 200 aktivně hledajících kupujících v této oblasti
- * přímý odkup domů, bytů a pozemků

NAŠI KLIENTI KONKRÉTNĚ POPTÁVAJÍ

- ▶ Lékař hledá rodinný dům s pozemkem, může být i k rekonstrukci.
- ▶ Programátor s velkou rodinou koupí dům na hezkém místě s občanskou vybaveností.
- ▶ Větší byt min 3+kk - Dobřichovice, Řevnice, osobní nebo družstevní vlastnictví.
- ▶ Aktivní senior hledá chatu nebo pozemek, ideálně Dobřichovice, Všenory, platba ihned.

Václav Prokop
vedoucí kanceláře

General Reality

GENERAL REALITY a.s.
+420 739 039 163
dobrichovice@general-reality.cz
www.general-reality.cz

V Zahradách 1081, Dobřichovice

Nabízíme v Dobřichovicích využití

• DVOU RŮZNÝCH SPOLEČENSKÝCH SÁLŮ •

Možnost pořádání menších koncertů, divadelních představení, společenských akcí, školení, seminářů, kurzů tance či jiných aktivit, obchodních a prezentačních akcí

PRONÁJEM SÁLU REZIDENCE ZELENÝ OSTROV (DOB CENTRUM):

sál o velikosti 100 m² se zázemím (kuchyňka, WC, hala)
(vybavením vhodné pro komornější akce, bez pódia, max 40 židli)

DOB-Invest a.s., Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková, tel. 602 660 960, Za Mlýnem 888

PRONÁJEM SÁLU DR. FÜRSTA

sál bez přilehlé místnosti (jeviště) 78 m², sál s jevištěm 104 m²

využití organizuje Restaurace a hotel Panská Zahrada, Anežky České 432,
tel. 602 452 225, obchod@panskazahrada.cz

NAKUPE VÁNOČNÍ DÁRKY Z POHODLÍ SVÉHO DOMOVA!

MOŽNOST ZAKOUPENÍ VÁNOČNÍCH VOUCERŮ RŮZNÝCH HODNOT, DÁRKOVĚ ZABALENÝCH VÍN A DALŠÍ!

WWW.VINOCIBULKA.CZ

V PŘÍPADĚ DOTAZŮ:
TEL.: +420 602 255 925
E-MAIL: INFO@VINOCIBULKA.CZ

V DOBĚ KORONA KRIZE PRODÁVÁME PŘES OKÉNKO,
ROZVÁŽÍME A TĚŠÍME SE NA VÁS

PANSKÁ ZAHRAHA

RESTAURACE & HOTEL

RESTAURACE S OTEVŘENOU KUCHYNÍ
UDÍRNA
DVA ŠKOLÍCÍ SALONKY
VYHŘÍVANÁ VENKOVNÍ TERASA
PODZEMNÍ I NADZEMNÍ PARKING
APARTMÁ S PRIVÁTNÍ TERASOU NA STŘEŠE
PRIVÁTNÍ WELLNESS
BAZÉN 12 M
23 LUXUSNÍCH POKOJŮ ★★★★★

NOVĚ REKONSTRUOVANÝ WELLNESS DOBŘICHOVICE,
S BAZÉNEM, VÍŘIVKOU A SAUNOU.

WWW.PANSKAZAHRAHA.CZ

WWW.WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE

DOB **Centrum**